

Til lovforslag nr. L 92. Betænkning afgivet af Miljø- og Planlægningsudvalget den 8. juni 2005

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) og lov om vandforsyning m.v.

(Udmøntning af kommunalreformen, for så vidt angår organisering af myndighederne m.v.)
[af miljøministeren (Connie Hedegaard)]

1. Ændringsforslag

Der er stillet 33 ændringsforslag til lovforslaget. Miljøministeren har stillet ændringsforslag nr. 10, 13, 16, 31 og 33. Socialdemokratiets, Det Radikale Vestres, Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens medlemmer af udvalget har stillet ændringsforslag nr. 1-9, 11, 12, 14, 15, 17-30 og 32.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 24. februar 2005 og var til 1. behandling den 31. marts 2005. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Miljø- og Planlægningsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 6 møder.

Sammenhæng med andre lovforslag

Lovforslaget er en del af den lovgivningsmæssige gennemførelse af kommunalreformen på miljøområdet og skal ses i sammenhæng med de øvrige lovforslag vedrørende kommunalreformen, som har været behandlet i Miljø- og Planlægningsudvalget. Følgende lovforslag om kommunalreformen har været behandlet i Miljø- og Planlægningsudvalget:

– Lovforslag nr. L 86 om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet, lov om vandløb, lov

om sommerhuse og camping m.v. og forskellige andre love. (Udmøntning af kommunalreformen i en række love på natur- og miljøområdet).

- Lovforslag nr. L 87 om ændring af lov om miljø og genteknologi. (Konsekvensrettelser som følge af kommunalreformen).
- Lovforslag nr. L 88 om ændring af lov om råstoffer. (Udmøntning af kommunalreformen, for så vidt angår råstofplanlægning og -indvinding på land).
- Lovforslag nr. L 89 om ændring af lov om naturbeskyttelse. (Udmøntning af kommunalreformen).
- Lovforslag nr. L 90 om ændring af lov om forurennet jord. (Udmøntning af kommunalreformen).
- Lovforslag nr. L 91 om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Udmøntning af kommunalreformen, for så vidt angår organiseringen af myndigheder m.v.).
- Lovforslag nr. L 92 om ændring af lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) og lov om vandforsyning m.v. (Udmøntning af kommunalreformen, for så vidt angår organisering af myndighederne m.v.).
- Lovforslag nr. L 93 om ændring af lov om planlægning. (Udmøntning af kommunalreformen).

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og miljøministeren sendte den 1. december 2004 dette udkast til udvalget, jf. (folketingsåret 2004-05, 1. samling) alm. del – bilag 115. Den 21. december 2004, den 7. januar 2005, den 17. januar 2005 og den 25. februar 2005 sendte miljøministeren de indkomne høringssvar til udvalget, jf. (folketingsåret 2004-05, 1. samling) alm. del – spm. 163, (folketingsåret 2004-05, 1. samling) alm. del – supplerende svar på spm. 163 og alm. del – bilag 34. Den 24. februar 2005 sendte miljøministeren et notat om høringssvarene til udvalget.

Teknisk gennemgang

Den 2. marts 2005 afholdtes en teknisk gennemgang af lovforslaget ved miljøministeren og embedsmænd fra Miljøministeriet.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har i forbindelse med udvalgsarbejdet modtaget skriftlige henvendelser fra

Amtsrådsforeningen,
Danmarks Naturfredningsforening,
Dansk Landbrug,
Landbrugsraadet og
Teknik & Miljø, Frederiksborg Amt.

Deputationer

Endvidere har følgende mundtligt over for udvalget redegjort for deres holdning til lovforslaget:

Erik Arvin, DTU,
Danmarks Naturfredningsforening,
Dansk Landbrug og
Landbrugsrådet.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 28 spørgsmål til miljøministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret. Nogle af udvalgets spørgsmål til miljøministeren og dennes svar herpå er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Indstillinger

Et *flertal* i udvalget (V, DF og KF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af miljøministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* i udvalget (S, RV, SF og EL) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet stillede ændringsforslag. Mindretallet vil stemme hverken for eller imod de af miljøministeren stillede ændringsforslag med undtagelse af ændringsforslag nr. 31, som mindretallet vil stemme imod.

Såfremt de af mindretallet stillede ændringsforslag ikke vedtages ved 2. behandling, vil mindretallet stemme imod lovforslaget ved 3. behandling.

Et andet *mindretal* i udvalget (IA) vil ved 2. behandling stemme hverken for eller imod ændringsforslagene og ved 3. behandling hverken for eller imod lovforslaget.

Politiske bemærkninger

Venstres, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget bemærker:

Kommunalreformen skaber grundlaget for en moderne og fremtidssikret forvaltning af det danske miljø på mindst det samme niveau som nu.

Med kommunalreformen videreudvikles den danske decentrale model, hvor stærke kommuner er borgernes hovedindgang til den offentlige sektor. Kommunerne får med reformen et større og mere sammenhængende ansvar for de borgerne nære miljøopgaver, og de nye, større kommuner får ressourcerne til at kunne løfte det større ansvar.

Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti konstaterer med tilfredshed, at lovforslagene udmønter de visioner for det danske kommunestyre, som tog form i partiernes aftale om en strukturreform i juni 2004 og partiernes udmøntningsplan fra september 2004.

Med kommunalreformen bevæger løsningen af miljøopgaverne sig i fremtiden ad to hovedspor – et statsligt og et kommunalt:

Staten får til opgave at varetage de overordnede opgaver til sikring af Danmarks internationale forpligtelser, større nationale interesser og teknisk komplicerede sager. V, DF og KF mener således, at det bør være en statslig opgave at sikre nationale hensyn og værdier på miljøområdet. Det vil blandt andet ske via statens udarbejdelse af bindende natur- og vandplaner, statslig godkendelse af de mere end 200 mest miljøtunge

virksomheder, statsligt ansvar for overvågningen af naturen og vandmiljøet og for strandbeskyttelseszonen og via en styrket planlægning for hovedstadsområdet og for landet som helhed.

Kommunerne skal varetage de fleste af de nuværende amtslige natur- og miljøopgaver – enten i tilknytning til eksisterende kommunale aktiviteter eller som nye, sammenhængende opgaver. Kommunerne skal dermed varetage de mange direkte borgerrettede miljøopgaver og bliver dermed hovedindgangen til den offentlige sektor for såvel borgere som virksomheder.

Regionerne bliver via de regionale udviklingsplaner dynamo for den regionale udvikling og får ansvaret for kortlægning og planlægning af råstofindvinding og for indsatsen mod jordforurening.

Regeringen og Dansk Folkeparti har i de politiske forhandlinger lagt afgørende vægt på, at reformens grundarkitektur – stærkere kommuner med et større ansvar – ikke blev ændret. Forudsætningen for denne proces har fra regeringens og Dansk Folkepartis side hele tiden været klar: Kommunerne skal styrkes for at kunne tage et større ansvar. V, DF og KF har således med beklagelse konstateret, at ønskerne fra oppositionen konsekvent har været at løfte opgaver væk fra kommunerne for at lægge dem i regionerne.

Kommunalreformen bygger på en grundlæggende tillid til det danske kommunestyre. Reformen tegner en ny offentlig sektor i Danmark, hvor kommuner, regioner og stat har hver sin rolle og identitet.

Socialdemokratiets, Det Radikale Venstres, Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens medlemmer af udvalget bemærker:

Generelt om strukturformen på miljøområdet

S, RV, SF og EL mener, at Danmarks natur og miljø har brug for en sammenhængende planlægning, indsats og ekspertise samt et forbedret beskyttelsesniveau. Desværre vil regeringens smalle aftale om en strukturreform på miljøområdet medføre det stik modsatte, nemlig en fragmenteret indsats, planlægning og ekspertise samt et forringet beskyttelsesniveau. Vi er dybt betænkelige ved, hvorvidt kommunerne vil kunne sikre tilstrækkelig stærke faglige miljøer til at løse de mange større og komplekse problemstillinger på miljøområdet. Samtidig er det et problem, at armslængdeprincippet reelt afskaffes.

Alene det forhold, at der nu kun er én myndighed og ikke som før to, der skal vurdere og sikre naturens og miljøets interesser, vil betyde en væsentlig svækkelse af beskyttelsesniveauet.

Reformen viser manglende forståelse for, at natur og miljø er et fælles gode, der går på tværs af kommunegrænserne. Eksemplerne på dette er mange: drikkevand, større vandløb, naturområder, naturgenopretning, miljølitsyn, særlig følsomme landbrugsområder etc.

Hele grundkonstruktionen med en ukritisk overflytning af opgaver fra amterne til henholdsvis staten og kommunerne ser S, RV, SF og EL som en grundlæggende forkert konstruktion. Et mere seriøst og ordentligt udgangspunkt for en strukturreform ville have været en overflytning af amternes nuværende opgaver til regionerne. Så kunne man efterfølgende have diskuteret en eventuelt ændret opgavefordeling.

»Vi alene vide«-holdningen

»Det kan konstateres, at der er en række forhold, som tilsiger, at der – uanset størrelsen af kommunerne – vil være behov for en regional planlægning. Forholdene vedrører regionale opgaver, hvis løsning eller forvaltning har konsekvenser, der rækker ud over kommunegrænserne. Eksempler på sådanne opgaver er lokalisering af regionale funktioner: større erhvervsområder, virksomheder med særlige beliggenhedskrav, større offentlige institutioner, ferie- og fritidsanlæg, større butikcentre, større infrastrukturanlæg som veje, andre trafik anlæg og transmissionsledninger. Andre eksempler er affald, grundvandsbeskyttelse, naturbeskyttelse, sikring af vandkvaliteten i større samlede åvandløb, søer, nære kystområder, udlæg af råstofindvindingsområder og nye skovområder.«

Ovenstående citat fra regeringens strukturkommission (betænkningen bind 3, side 290) udpensler meget klart, at der fortsat i dansk planlægnings-, natur- og miljøarbejde er behov for et stærkt regionalt niveau. Desværre konstaterer Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten, at ikke alene har regeringen valgt at lave en smal aftale med Dansk Folkeparti, men det er endvidere dybt besynderligt, at regeringen og Dansk Folkeparti i aftalen konsekvent ikke lytter til anbefalingerne fra Strukturkommissionen, organisationer, miljøfolk, amter, virksomheder m.fl. Denne »vi ale-

ne vide«-holdning er ikke alene udtryk for arrogance over for dem, der sidder med opgaverne til daglig, men vil via det stærkt manglende faglige belæg også medføre et lavere beskyttelsesniveau for vores fælles naturressourcer.

Armslængdeprincippet

Det er afgørende, at vigtige afgørelser om miljøforhold træffes af uvildige myndigheder, som ikke er for tæt på dem, der skal kontrolleres, og ikke potentielt er afhængige af snævre lokalpolitiske interesser. Strukturreformen betyder forøget risiko for, at det mange steder kan blive kortsigtede interesser, der kommer til at styre miljøpolitikken. Faren er, at man lokalt vælger at konkurrere på lempeligere godkendelser, vandløbsvedligeholdelse af dårligere kvalitet etc. i stedet for at tage langsigtede hensyn til natur og miljø.

Danmarks Naturfredningsforenings undersøgelse (maj 2004) fra Nordjylland med 27 kommuners indsigelse mod den amtslige regionplan understreger klart, at det er en yderst realistisk risiko. Endvidere kan nævnes kommunernes ansøgninger (efteråret 2004) om flere sommerhusgrunde: Her så kommunerne i 70 pct. af tilfældene stort på beliggenhedskrav, byggelinjer, § 3-områder, fredede områder m.m. Også fra Naturklagenævnets praksis ses mange omgørelser af kommunernes tilladelser til byggeri i det åbne land, som er i strid med beskyttelsesinteresserne for natur og miljø. Alle disse eksempler viser, at der er behov for en styrkelse af armslængdeprincippet og ikke en svækkelse, som den nuværende reformaftale medfører.

Opsplitning af viden og faglig ensartethed

Strukturreformen medfører, at amternes faglige miljøer bliver opsplittet fra 14 amter til næsten 100 kommuner. Det betyder en væsentlig fortynding af viden og faglige miljøer og et væsentligt tilbageskridt for mere end 30 års udvikling af en videnbaseret natur- og miljøforvaltning i Danmark.

Regeringen taler endvidere ganske meget om »kvalitetsstyringsordninger« og »supplerende retningslinjer«. Der er her tale om en mekanisk erstatning for sagkyndige vurderinger foretaget af bredt sammensatte faglige miljøer. Det kan ikke undgå at give stive, bureaukratiske afgørelser. Det er ganske uforståeligt, at regeringen og

Dansk Folkeparti mener, at disse ordninger og retningslinjer kan erstatte faglige miljøer. Samtidig virker det absurd, at der intet sted er angivet noget mere præcist om disse ordninger og retningslinjer – samtidig med at regeringen beder Folketinget tage stilling til en stor lovpakke, hvor disse instrumenter er en væsentlig del af argumentationen. Tilsyneladende er disse instrumenter ikke opfundet endnu.

Lovforslagene indeholder desuden en ekstra svaghed, idet de i overvældende grad indeholder bemyndigelser til miljøministeren.

Opgavefordelingen

Det forekommer overordnet meget selvmodsiggende og inkonsistent, at regeringen mener, at kravet om betydelig faglig ekspertise og ensartet praksis berettiger en vis regional forvaltning af jordforurenings- og råstofområdet, men ikke af natur- og vandområdet, endside den overordnede regionale planlægning.

Hvis der skal være konsekvens i regeringens argumentation, skal den regionale forvaltning udbredes til natur, vand, planlægning, havmiljø, miljøbeskyttelse etc. Det er uforståeligt, hvorfor regeringen ikke har de øvrige tværgående områder med i en regional forankring.

Det er Socialdemokratiets, Det Radikale Venstres, Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens opfattelse, at regeringens smalle aftale og udmøntningen heraf på natur- og miljøområdet er udtryk for manglende rettidig omhu. Samtidig afslører strukturreformen på miljøområdet et snævert og ikke fremadrettet natursyn, der tager udgangspunkt i ensidige ideologiske kriterier og ikke i faglige belæg.

Alt tyder desværre på, at regeringens smalle aftale om den kommunale struktur bliver Danmarkshistoriens dyreste omgang for miljøet, naturen og drikkevandet.

Ændringsforslagene

Ændringsforslagene stillet af S, RV, SF og EL på miljøområdet i forbindelse med strukturreformen har til formål at opretholde en vis form for status quo. Forslagene skal endvidere forhindre de mest grundlæggende tilbageslag for natur- og miljøbeskyttelsen, som regeringens og Dansk Folkepartis snævre aftale medfører. Partierne har derfor i overensstemmelse med præmissen for gennemførelsen af kommunalreformen und-

ladt at fremsætte forslag om de i øvrigt nødvendige forbedringer i miljø- og naturforvaltningen i Danmark.

Den samlede strukturreform

Dette lovforslag er et led i den samlede kommunalreform. Socialdemokratiet, Det Radikale Venstres, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten har i forbindelse med forhandlingerne om de enkelte lovforslag efter folketingsvalget måttet konstatere, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti ikke har ønsket at ændre på hovedkonstruktionen i reformen. Partiernes holdning til bl.a. denne hovedkonstruktion fremgår af betækningsbidrag til lovforslag nr. L 65. Der henvises hertil.

Personalespørgsmål

Da der med dette lovforslag gennemføres en ændring af mange medarbejders ansættelsesforhold, vil Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten her understrege de forslag, der er stillet for at sikre medarbejderne ordentlige arbejdsbetingelser. Holdningen til de resultater, der er opnået under forhandlingerne, og de ønsker, vi ikke fik imødekommet, fremgår af partiernes betækningsbidrag til lovforslag nr. L 67. Der henvises hertil.

Konkrete bemærkninger til dette lovforslag

Ikke mindst på vandområdet finder S, RV, SF og EL, at der er tale om en helt usaglig og skadelig opsplitning af både kompetencer og myndighed i den danske forvaltning. Kortlægning, overvågning, planlægning, tilsyn og afgivelse af tilladelser på vandområdet hænger naturligt sammen, ligesom miljømål, råstoffer, jordforurening og naturbeskyttelse gør. Alt sammen har stor betydning for både Danmarks overfladevand og grundvand. Og alle områder kan med fordel sættes i spil, når Danmark skal implementere EU's vandrammedirektiv. Derfor vil den ændring af miljømålsloven, som regeringen har fremsat, skade det danske vandmiljø og landets evne til at indfri kravene fra vandrammedirektivet. I værste fald risikerer vi at forsinke processen og fordyre den danske implementering af direktivet.

S, RV, SF og EL finder ikke, at regeringen har fremlagt en overbevisende argumentation for denne opsplitning. Vil man sikre borgerne en større enkelthed i sagsbehandlingen, kunne dette ske ved at ændre på indgangen til systemet uden

at ødelægge de eksisterende faglige miljøer. Partierne noterer sig, at staten fortsat er øverste ansvarlige myndighed for implementeringen af direktivet, men så meget desto mere kan det undre, at man samtidig spreder de forskellige redskaber til at implementere direktivet ud på så mange forskellige enheder.

S, RV, SF og EL må samlet udtrykke dyb belymring for lovforslagets konsekvenser og agter derfor at stemme mod loven, medmindre partiernes ændringsforslag bliver vedtaget.

Tjóðveldisflokkurin, Siumut og Fólkaflokkurinn var på tidspunktet for betækningsens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (S, RV, SF og EL):

1) *Nr. 1* affattes således:

»1. I § 2, stk. 1, ændres i 1. pkt.: »13« til: »5«, og 2. pkt. udgår.«

[Antallet af vanddistrikter ændres og konsekvens af ændringsforslag nr. 3]

2) *Nr. 2* affattes således:

»2. I § 2, stk. 3, udgår 2. pkt.«

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 3]

3) I den under *nr. 3* foreslåede affattelse af § 2, stk. 4, indsættes efter »fastsætte«: »regler om den geografiske afgrænsning af vanddistrikter og vanddistriktsmyndigheder og«.

[Bemyndigelse til fastsættelse af regler om vanddistriktsmyndighedens og vanddistrikternes geografiske afgrænsning]

4) *Nr. 6* affattes således:

»6. I § 4, stk. 1, nr. 10, ændres »amtsråd« til: »regionsråd«.

[Konsekvens af overførsel af opgaver vedrørende planlægning til regionsrådene]

5) *Nr. 8* udgår.

[Bemyndigelsesbestemmelser bibeholdes]

6) Nr. 9 affattes således:

»9. I § 22 ændres to steder i stk. 1 og et sted i stk. 2 »amtsrådet« til: »regionsrådet«.«

[Opgaver om overvågning overføres til regionsrådene]

7) Nr. 10 affattes således:

»10. I § 22, stk. 3, ændres »amtsrådene« til: »regionsrådene«.«

[Konsekvens af overførsel af opgaver vedrørende overvågning til regionsrådene]

8) Nr. 11 udgår.

[Bemyndigelse til fastsættelse af regler om indhold og form af statusrapporten bibeholdes]

9) Nr. 12 udgår.

[Forslag om, at idéfasen udgår som konsekvens af, at opgaver om planlægning overføres til regionsrådene]

Af *miljøministeren*, tiltrådt af et flertal (V, DF og KF):

10) Indledningen til den under nr. 12 foreslåede § 27 a affattes således:

»Efter § 27 indsættes i kapitel 10 efter overskriften »Regler om tilvejebringelse«.«

[Lovteknisk ændring]

Af et mindretal (S, RV, SF og EL):

11) Nr. 13 affattes således:

»13. I § 28, stk. 1, 1. pkt., stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 3. pkt., ændres »amtsråd« til: »regionsråd«.«

[Opgaver vedrørende planlægning overføres til regionsrådene]

12) Nr. 14-16 udgår.

[Opgaver vedrørende planlægning overføres til regionsrådene]

Af *miljøministeren*, tiltrådt af et flertal (V, DF og KF):

13) Nr. 15 affattes således:

»15. § 29, stk. 1, 1. og 2. pkt. affattes således:

»Efter udarbejdelse af de i § 28, stk. 1, nr. 1-4, nævnte forslag henholdsvis efter vedtagelse af et forslag til vandplan i henhold til § 28, stk. 3, sørger miljøministeren for offentlig annoncering.

Ved annonceringen oplyser miljøministeren om fristen efter stk. 3«.«

[Konsekvensændring]

Af et mindretal (S, RV, SF og EL):

14) Nr. 17 affattes således:

»17. I § 29, stk. 5, og § 32 ændres »amtsråd« til: »regionsråd«.«

[Opgaver vedrørende planlægning overføres til regionsrådene]

15) Nr. 18-26 udgår.

[Opgaver vedrørende planlægning overføres til regionsrådene, og forslag om kommunale handplaner udgår]

Af *miljøministeren*, tiltrådt af et flertal (V, DF og KF):

16) Efter nr. 28 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 35, stk. 3, ændres »stk. 3-6« til: »stk. 3-7«.«

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 31]

Af et mindretal (S, RV, SF og EL):

17) I den under nr. 52 foreslåede § 52 a udgår stk. 2.

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 1-3 og 6]

18) Nr. 56 og 57 udgår.

[Konsekvens af ændringsforslag 1-3 og 6]

Til § 2

19) Nr. 1 affattes således:

»1. To steder i § 4, stk. 1, i § 13 b, stk. 2, og i § 15, stk. 2, ændres »amtsråd« til: »regionsråd«.«

[Overførsel af opgaver vedrørende planlægning til regionsråd.]

20) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 4, stk. 1, ændres »amtskommune« til: »region«, og »amtsrådene« ændres til: »regionsrådene«.«

[Regionsrådenes forhandlingspligt]

21) Nr. 6 affattes således:

»6. § 12 affattes således:

§ »§ 12. Til at bistå sig ved udarbejdelsen af indsatsplaner, jf. § 13, opretter regionsrådet et

koordinationsforum bestående af repræsentanter for regionen, kommunerne i regionen, vandforsyningerne i regionen, andre berørte myndigheder, jordbruget, industrien og eventuelle andre relevante parter i regionen.«

[Overførsel af opgaver vedrørende planlægning til regionsråd]

22) Nr. 7 affattes således:

»7. I § 13, stk. 1, 1. pkt., tre steder i § 13 b, stk. 2, fire steder i § 13 d, stk. 5, og to steder i § 14 a, stk. 3, ændres »amtsrådet« til: »regionsrådet«.

[Overførsel af opgaver vedrørende planlægning til regionsråd]

23) Nr. 8 affattes således:

»8. I § 13, stk. 1, § 13 b, stk. 2, § 13 c, stk. 1, § 13 d, stk. 1 og 5, § 14, stk. 3 og 4, og § 14 a, stk. 2, ændres »Amtsrådet« til: »Regionsrådet«.

[Overførsel af opgaver vedrørende planlægning fra amtsråd til regionsråd]

24) Nr. 10 affattes således:

»10. I § 13 d, stk. 1, ændres »amtet« til: »regionen«.

[Salg af hele eller dele af ejendomme til regionsrådet]

25) Nr. 11 affattes således:

»11. I § 16, stk. 4, ændres »amtsrådets« til: »regionsrådets«.

[Overførsel af opgaver vedrørende planlægning til regionsråd]

26) Nr. 15-18 udgår.

[Konsekvens af øvrige ændringer]

27) Nr. 19 udgår.

[Konsekvens af overførslen af amtsrådets opgaver vedrørende vandindvinding til regionsrådet]

28) Nr. 20 affattes således:

»20. I § 20 ændres »Amtsrådet« til: »Regionsrådet«.

[Overførsel af opgaver vedrørende vandindvinding til regionsrådet]

29) Nr. 21 affattes således:

»21. Tre steder i § 21, i § 22, stk. 4, § 26, stk. 1, og to steder i § 27, ændres »amtsrådet« til: »regionsrådet«.

[Overførsel af opgaver vedrørende vandindvinding til regionsrådet]

30) Nr. 22-28 udgår.

[Ændringer som konsekvens af ændringsforslag nr. 27-29]

Af miljøministeren, tiltrådt af et flertal (V, DF og KF):

31) I den under nr. 40 foreslåede affattelse af § 52 c udgår stk. 4, og i stedet indsættes:

»Stk. 4. For tilladelser til indvinding af grundvand til brug i jordbrugs- og dambrugserhvervet samt til industriformål fastsættes gebyrer forholdsmæssigt i forhold til en tredjedel af den tilladte indvindingsmængde. Hvis den samlede tilladte indvindingsmængde for virksomheden overstiger 25.000 m³ i en kommune, fastsættes gebyret dog til en tredjedel af 25.000 m³. Hvis den samlede tilladte indvindingsmængde for virksomheden på landsplan overstiger 25.000 m³, skal virksomheden, hvis den fremsender fornøden dokumentation, fritages for at betale gebyr af mere end en tredjedel af 25.000 m³. Fritagelse for betaling af gebyr skal ske for den eller de mindste indvindingstilladelser først. Er indvindingstilladelserne lige store, vælger virksomheden, hvilken kommune dokumentation indsendes til.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om fritagelsesordningen, herunder om, hvilken dokumentation virksomheden skal fremsende, formkrav hertil, tidsfrister m.v. Kommunalbestyrelsen er forpligtet til samtidig med opkrævningen at oplyse om adgangen til at opnå fritagelse og om fremgangsmåden.

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 6-8.

[Supplerende regler om ordningens administration og hjemmel til at fastsætte nærmere regler]

Af et mindretal (S, RV, SF og EL):

32) I den under nr. 57 foreslåede affattelse af § 75 ændres i nr. 1 »Kommunalbestyrelsens« til: »Kommunalbestyrelsens og regionsrådets«.

[Ændringer som konsekvens af ændringsforslag nr. 27-29]

Af miljøministeren, tiltrådt af et flertal (V, DF og KF):

33) I den under nr. 62 foreslåede affattelse af § 80 ændres i stk. 1, nr. 2, »embedslægeinstitutionen« til: »Sundhedsstyrelsen«.

[Konsekvens af lovændringer på Indenrigs- og Sundhedsministeriets område]

Bemærkninger

Til nr. 1-9, 11, 12, 14, 15 og 17-26

Ændringsforslagene angiver i hovedtræk, hvilke bestemmelser i miljømålsloven der skal ændres som konsekvens af, at regionsrådene foreslås som vanddistriktsmyndighed og dermed forestår alt overvågnings- og planlægningsarbejdet, herunder bl.a. udarbejdelse og vedtagelse af vandplaner.

Antallet af vanddistrikter ændres til 5. I den forbindelse foreslås de gældende regler om tilvejebringelse af vandplan, inddragelse af offentligheden m.m. og indsigelser regionerne imellem inden for de enkelte vandområder bibeholdt i store træk. Idéfasen og de kommunale handleplaner foreslås ophævet. Som en konsekvens heraf foreslås, at også regionsrådenes rolle som koordinator i idéfasen og som mægler i forbindelse med de kommunale handleplaner udgår. Ministerens gældende bemyndigelser til bl.a. at fastsætte nærmere regler om indhold og form af vandplanen, statusrapport, overvågningsprogrammer m.m. foreslås bibeholdt.

Ændringerne er en konsekvens af, at de opgaver, der er tillagt amtsrådet efter vandforsyningslovens kapitel 3 om planlægning, foreslås overført til regionsrådene. Herefter vil regionsrådet være den centrale planlægningsmæssige myndighed på vandforsyningslovens område. Det betyder, at regionsrådene skal udarbejde indsatsplaner. Opgaven efter § 12 med oprettelse af et koordinationsforum overføres ligeledes til regionsrådene. Regionsrådene skal endvidere påse, at de kommunale vandforsyningsplaner ikke strider mod den øvrige planlægning, herunder vandplaner og indsatsplaner.

Til nr. 10

Der er tale om en ændring af lovteknisk karakter, som flytter bestemmelsen om idéfasen fra kapitel 9 (om statusrapporten) til kapitel 10 i loven. Kapitel 10 har overskriften »Regler om tilvejebringelse«, hvilket bestemmelsen omhandler.

Til nr. 13

Der er tale om en manglende konsekvensretelse som følge af de foreslåede ændringer i lovens § 28, jf. lovforslagets § 1, nr. 13 og 14.

Til nr. 16

Der er tale om en konsekvens af ændringsforslag nr. 31.

Til nr. 27-30 og 32

Ændringerne er en konsekvens af, at amtsrådenes nuværende ansvar vedrørende vandindvinding ønskes overført til regionsrådene. Der foreslås samtidig konsekvensændringer i bestemmelserne om klage.

Til nr. 31

Som anført i bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 40, er der i gældende lovgivning en »mængderabat« for betaling af gebyr for kortlægning og indsatsplanlægning m.v. for erhvervsvirksomheder med en vandindvindingstilladelse på over 25.000 m³ pr. amt. Af det foresatte lovforslag fremgår allerede, at dette foreslås ændret, således at mængderabatten gælder for indvindingstilladelser på over 25.000 m³ på landsplan. Da opkrævningsmyndigheden imidlertid samtidig foreslås ændret fra amtsrådet til kommunalbestyrelsen, er der imidlertid behov for at supplere de foreslåede regler i forhold til virksomheder, der har indvindingstilladelser på totalt mere end 25.000 m³ fordelt på flere kommuner. På denne baggrund foreslås det, at disse virksomheder skal fritages for betaling af gebyrer for den del, der overstiger loftet. En fritagelse forudsætter, at virksomheden indsender dokumentation for, at betingelserne for en fritagelse er opfyldt. Miljøministeriet vurderer, at den mest overskuelige ordning vil være, at fritagelse for betaling af gebyr skal ske helt eller delvis for den eller de mindste indvindingstilladelser først, idet der i alle tilfælde samlet set skal betales op til en tredjedel af 25.000 m³. Det er således også til den eller de pågældende kommuner, dokumentationen skal indsendes. Er indvindingstilladelserne lige store, kan virksomheden selv vælge, hvilken kommune virksomheden vil indsende dokumentation til. Dette er nu anført i den foreslåede § 52 c, stk. 4.

Øvrige forhold i tilbagebetalingsordningen, nemlig krav til dokumentation, formkrav, tidsfrister m.m., foreslås ministeren bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om, jf. det nu foreslåede § 52 c, stk. 5. For at sikre, at alle virksomheder bliver orienterede om retten til at opnå fritagelse, jf. stk. 4, er det foreslået, at kommunerne

i forbindelse med fremsendelse af regninger på gebyret skal orientere om tilbagebetalingsordningen. Miljøministeriet vil nærmere vejlede kommunerne om ordningen.

Til nr. 33

Ændringerne er en konsekvens af, at inden-

rigs- og sundhedsministerens lovforslag nr. L 73 forventes vedtaget inden vedtagelsen af L 92. Ved indenrigs- og sundhedsministerens lovforslag ændres betegnelsen »embedslægeinstitutionen« i vandforsyningslovens § 80, stk. 1, nr. 2, til »Sundhedsstyrelsen« på grund af organisatoriske ændringer.

Erling Bonnesen (V) Birgitte Josefsen (V) nfm. Lars Christian Lilleholt (V) Inger Støjberg (V)

Eyvind Vesselbo (V) Jørn Dohrmann (DF) Walter Christophersen (DF)

Christian Wedell-Neergaard (KF) fmd. Helle Sjelle (KF) Pernille Blach Hansen (S)

Torben Hansen (S) Jytte Wittrock (S) Martin Lidegaard (RV) Johs. Poulsen (RV)

Steen Gade (SF) Per Clausen (EL) Kuupik Kleist (IA)

Tjóðveldisflokkurinn, Siumut og Fólkaflokkurinn hövdu ikkje medlemmer í údvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	52	Enhedslisten (EL)	6
Socialdemokratiet (S)	47	Tjóðveldisflokkurinn (TF)	1
Dansk Folkeparti (DF)	24	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	18	Siumut (SIU)	1
Det Radikale Venstre (RV)	17	Fólkaflokkurinn (FF)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	11		

Oversigt over bilag vedrørende L 92

Bilagsnr.	Titel
1	Høringsnotat fra miljøministeren
2	Meddelelse om høringssvar
3	Oversigt over klagesystemet med angivelse af, hvem der kan klage, hvor der kan klages til, og ændringer i henhold til lovforslagene samt plancher, der blev brugt ved den tekniske gennemgang af de enkelte lovforslag
4	Henvendelse af 29/3-05 fra Teknik & Miljø, Frederiksborg Amt
5	Tidsplan for udvalgets behandling af lovforslaget
6	Meddelelse om materiale fra Amtrådsforeningen
7	Meddelelse om materiale fra Dansk Landbrug og Landbrugsraadet
8	Henvendelse af 14/4-05 fra Danmarks Naturfredningsforening
9	Ændringsforslag fra miljøministeren
10	Henvendelse af 10/5-05 fra Teknik & Miljø, Frederiksborg Amt
11	Ændringsforslag fra miljøministeren
12	1. udkast til betænkning
13	Teknisk bistand til ændringsforslag, fra miljøministeren
14	Ændringsforslag fra miljøministeren
15	Ændringsforslag fra miljøministeren
16	2. udkast til betænkning

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 92

Spm.nr.	Titel
1	Spm. om, hvilke ændringer høringsfasen har givet anledning til med hensyn til lovforslaget, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
2	Spm. om kommentar til henvendelse af 29/3-05 fra Teknik & Miljø, Frederiksborg Amt, vedrørende placeringen af indsatsplanlægningen for grundvandsbeskyttelse, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
3	Spm. om kommentar til artikel af 30/1-05 i Jyllandsposten »De inhabile myndigheder«, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
4	Spm. om oversigt over, hvilke typer drikkevandsstatistik der udarbejdes i Danmark, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
5	Spm. om kommentar til henvendelse fra Dansk Landbrug og Landbrugsraadet af 7/4-05, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
6	Spm. om en beskrivelse af det administrative grundlag for arealreguleringen i 2007-2009, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
7	Spm. om løsning af problemerne som påpeget af Dansk Landbrug og Landbrugsraadet, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
8	Spm. om, hvorledes kvalitetsstyringsordningen vil bidrage til at sikre en fagligt forsvarlig og effektiv håndtering af natur- og miljøadministration i kommunerne, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
9	Spm. om kvalitetsstyringsudvalget og sikring af ens behandling af borgere og natur i Danmark, til miljøministeren, og ministerens svar herpå

Spm.nr.	Titel
10	Spm. om faglige krav til substansen i sager afgjort efter vandløbsloven m.v., til miljøministeren, og ministerens svar herpå
11	Spm. om sikring af, at kommunerne ikke træffer afgørelser, der er i strid med kvalitetskravene til gode afgørelser, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
12	Spm. om, hvorvidt kvalitetsstyringsordningen ikke omfatter planlægningsområdet, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
13	Spm. om, hvordan en kvalitetsstyringsordning kan sikre koordination af faglige spørgsmål, der forudsætter indsats på tværs af kommunegrænser, og ministerens svar herpå
14	Spm. om sikring af den faglige kvalitet, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
15	Spm. om regionsrådenes rolle som konfliktmægler, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
16	Spm. om brug af nye beføjelser i lovforslaget, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
17	Spm. om borgernes mulighed for at gøre indsigelse, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
18	Spm. om sikring af erfaringsopsamling, overvågning, tilsyn m.m., fra miljøministeren, og ministerens svar herpå
19	Spm. om, at Danmarks areal er omfattet af EU's vandrammedirektiv og direktivets forrang, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
20	Spm. om, hvorvidt vandrammedirektivet skal gennemføres i Danmark, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
21	Spm. om handlingsplanerne i miljømålsloven, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
22	Spm. om kommunernes klagemuligheder og handlingsplanerne i miljømålsloven, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
23	Spm. om sikring af, at kommunernes handleplaner bygger på effektive og samfundsøkonomisk optimale indgreb, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
24	Spm. om koordinering af de kommunale handlingsplaner, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
25	Spm. om rovdrift på grundvandsressourcerne, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
26	Spm. om kommentar til henvendelse af 10/5-05 fra Teknik & Miljø, Frederiksborg Amt, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
27	Spm. om teknisk bistand til ændringsforslag, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
28	Spm. om teknisk bistand til ændringsforslag, til miljøministeren, og ministerens svar herpå

Bilag 2**Nogle af udvalgets spørgsmål og miljøministerens svar herpå**

Spørgsmålene og miljøministerens svar er optrykt efter ønske fra S, RV, SF og EL.

Spørgsmål 2:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 29. marts 2005 fra Teknik & Miljø, Frederiksborg Amt, jf. L 92 – bilag 4.

Svar:

Frederiksborg Amt foreslår i henvendelsen af 29. marts 2005, at

1. regionerne får lov at gøre kortlægningen færdig,
2. grundvandets mængde og kvalitet kortlægges, overvåges og beskyttes af samme forvaltningsmyndighed, hvorved
3. regionerne får mulighed for at se kortlægningen af grundvandet i tæt sammenhæng med kortlægningen af forurenende grunde.

Ad 1: Regionerne får lov at gøre kortlægningen færdig

Jeg er enig med Frederiksborg Amt i, at amterne så vidt muligt bør gøre kortlægningen af drikkevandsressourcerne færdig – for så vidt denne kortlægning tilgodeser de krav, der indgår til den indledende grundvandskortlægning i vandrammedirektivet.

Det er her vigtigt at gøre sig baggrunden for amternes grundvandskortlægning klar, idet kortlægningen indtil videre har tjent to formål – både at opfylde kravene i den nuværende vandplanlægning og at opfylde kravene til kortlægningsgrundlaget for de kommende vandplaner.

Amterne skal, som påpeget af Frederiksborg Amt, efter de nuværende regler udpege indsatsområder på drikkevandsområdet på grundlag af kortlægning af arealanvendelsen, forureningsrusler og naturlig beskyttelse af de pågældende drikkevandsressourcer. For hvert indsatsområde udarbejdes en indsatsplan. Jeg henviser til vandforsyningsloven og planloven for nærmere beskrivelse af forløbet.

Arbejdet med kortlægning af drikkevandsressourcerne og deres følsomhed mod forurening pågår for øjeblikket rundt omkring i amterne. Visse amter, som har afsluttet kortlægningen, har endvidere udarbejdet indsatsplaner. Dette er f.eks. tilfældet for Nordjyllands Amt og Århus Amt, mens Frederiksborg Amt fortsat er i gang med at kortlægge.

Vi er i øjeblikket i en form for overgangsfase rent juridisk og administrativt på vandområdet, idet vandrammedirektivets regler (implementeret ved miljømålsloven) fra udgangen af 2003 har erstattet de regler, der eksisterede på området i Danmark.

Dette betyder, at vandplaner fremover udgør grundlaget for administration af vandområdet i Danmark. Bl.a. udpegningen af indsatsområder vil fremover ske i vandplaner, og vandplanen vil endvidere indeholde et indsatsprogram til beskyttelse af grund- og drikkevandsressourcerne. Vandplanerne skal først være endeligt vedtaget i 2009, og perioden frem til 2009 må selsagt betegnes som en overgangsperiode mellem to administrative systemer på vandområdet.

Arbejdet frem mod en vandplan er startet rundt omkring i amterne, der for øjeblikket er i gang med at udarbejde den indledende kortlægning.

Jeg har gennem hele forløbet omkring kommunalreformen haft øje for, at amterne bør færdiggøre arbejdet med at opfylde vandrammedirektivets krav til den indledende kortlægning, førend kompetencen på miljømålslovens område overgår fra amterne til staten. Dette er bl.a. baggrunden for lovforslagets § 4, der åbner op for, at miljøministeren kan bestemme forskellige ikrafttrædelsestidspunkter for overgangen af kompetence fra amt til stat i perioden frem til 2007. Formålet er netop at sikre den mest hensigtsmæssige hensyntagen til de samlede opgaver, der fører frem til de endelige vandplaner.

Ad 2 og 3: Grundvandets mængde og kvalitet kortlægges, overvåges og beskyttes af samme forvaltningsmyndighed, hvorved regionerne får mulighed for at se kortlægningen af grundvandet

i tæt sammenhæng med kortlægningen af forurenede grunde.

Kortlægning, overvågning og planlægning på vandområdet kommer fra 2007 primært til at skulle varetages af staten, hvor disse opgaver før primært lå i amterne.

Jeg vil gerne pointere, at det ikke i dag er sådan, at kortlægning, overvågning og beskyttelse af grundvandet varetages af én og samme myndighed. Der er tale om et meget stort puslespil, der involverer både stat, amter og kommuner.

Amternes kortlægning af og indsats over for forurening fra forurenende grunde er blot en lille brik i dette puslespil.

Landbrugets brug af pesticider og udledninger af nitrat og fosfor er en af de helt store brikker, og indsatsen til reduktion af denne forurening involverer allerede i dag flere ministerier samt amter og kommuner.

Kerneordene er nu og vil også fremover være god kommunikation, samarbejde og samspil mellem de forskellige myndigheder. Og dette styrker vi nu ved i lovforslaget at foreslå en idéfase og kommunale handleplaner, der skal udarbejdes inden for rammen af de statslige vandplaner.

Spørgsmål 8:

I høringsnotaterne til miljømålsloven, naturbeskyttelsesloven, havmiljøloven og vandløbsloven fremgår, at ministerens forventning til kvalitetsstyringssystemet er, at det vil kunne løse en lang række af de problemer, der kan opstå som følge af at opgaver overføres fra amter til kommuner. I høringsnotatet til samleloven (side 4 ad lov om vandløb), fremgår eksempelvis følgende om koordinationsproblemet, som blandt andre Amtsrådsforeningen, Nordjyllands Amt, DN og Sportsfiskerne peger på: »Af kommissoriet for kvalitetsstyringsudvalget – som er bredt sammensat med deltagelse også af Amtsrådsforeningen og Danmarks Naturfredningsforening – fremgår, at kvalitetsstyringsordningen bl.a. skal sikre en koordination af de faglige spørgsmål, der forudsætter en indsats på tværs af kommunegrænser«.

Ministeren bedes redegøre for, hvorledes kvalitetsstyringsordningen konkret vil bidrage til at sikre en faglig forsvarlig og effektiv håndtering af natur- og miljøadministrationen i kommuner-

ne, herunder hvorledes det skal sikres, at kommunerne ikke lader konkrete erhvervs- og byudviklingshensyn gå forud for natur- og miljøhensyn, herunder en redegørelse for de relevante mekanismer i kvalitetsstyringsordningen.

Svar:

Den faglige bæredygtighed i de nye kommuner er først og fremmest sikret ved, at der bliver tale om langt større kommuner, og at langt hovedparten af plan-, natur- og miljøopgaverne samles i kommunerne. Der bliver således tale om helt andre og styrkede faglige miljøer i kommunerne i forhold til i dag.

Samtidig vil der – i nødvendigt omfang – ske en udbygning af retningslinierne inden for området. Dette vil allerede finde sted i forbindelse med opfølgningen af de aktuelle lovforslag gennem bekendtgørelser og vejledninger, og det må i øvrigt finde sted løbende. I den forbindelse vil der – efter lovene er vedtaget – blive nedsat et Kontaktforum med ministeriets samarbejdspartner. Dette initiativ kan bl.a. ses som opfølgning af, at der fra flere sider er blevet udtrykt behov for at udbygge retningslinierne på natur- og miljøområdet som forudsætning for, at kommunerne vil kunne varetage amternes opgaver forsvarligt.

Samtidig og supplerende hertil bliver der som et nyt værktøj i kommunernes natur- og miljøadministration etableret en kvalitetsstyringsordning. Det drejer sig om at etablere procedurer i forbindelse med løsning af opgaver inden for natur- og miljøområdet, som kan bidrage til at sikre bl.a. den tilstrækkelige kvalitet i opgavevaretagelsen i den enkelte kommune. Alt afhængig af ordningens nærmere udformning kan en kvalitetsstyringsordning ved f.eks. krav om åbenhed og ved erfaringsudveksling m.v. ligeledes i praksis medvirke til en større ensartethed i kommunerne imellem. Derimod vil kvalitetsstyringsordningen hverken føre til en lempelse eller skærpelse af de substantielle retningslinier. Det skøn, kommunerne er tildelt efter lovgivningen, berøres ikke. Det kan alene ske ved ændringer i gældende retningslinier.

Da der er nedsat et Kvalitetsstyringsudvalg – ligeledes med repræsentation af ministeriets centrale samarbejdspartner – og dets arbejde som følge af valg-udskrivelsen først skal foreligge med udgangen af maj måned, kan jeg ikke her og

nu komme nærmere ind på, hvorledes de enkelte elementer i en kvalitetsstyringsordning vil blive udformet. Men det fremgår af kommissoriet for udvalget, at udvalget bl.a. skal overveje hensigtsmæssigheden af forskellige metoder i forhold til opstilling af kvalitetsmål for løsning af væsentlige lovbestemte opgaver, tilstedeværelsen af de nødvendige kompetencer, koordinering på tværs af kommunegrænser og dokumentation af indsatsen. Udvalgets rapport skal danne grundlag for eventuel udarbejdelse af lovforslag med henblik på fremsættelse i Folketingssamlingen 2005/06.

Endelig bemærkes, at også eventuelle kommunale såkaldte videncentre kan være med til at sikre en effektiv erfaringsudveksling mellem kommunerne.

Der vil således blive taget en række supplerende initiativer til sikring af den faglige bæredygtighed i kommunerne.

Som det fremgår ovenfor, er den nødvendige koordinering på tværs af kommunegrænser et emne i Kvalitetsstyringsudvalgets arbejde. Målet med en kvalitetsstyringsordning er jo netop - som spørgsmålet er inde på - at medvirke til at sikre både faglig kvalitet, effektivitet og ensartethed i administrationen - både med hensyn til den enkelte kommunes administration og ikke mindst i forbindelse med administrationen på tværs af kommunegrænser - inden for de rammer, natur- og miljølovgivningen i øvrigt sætter.

Spørgsmål 11:

Hvorledes vil ministeren sikre, at det politiske niveau i kommunerne ikke træffer afgørelser, der er i strid med kvalitetskravene til gode afgørelser?

Svar:

Kommunalbestyrelsen er overordnet ansvarlig for, at administrationen af lovgivningen sker i overensstemmelse med gældende lovgivning. Dette gælder selvfølgelig såvel afgørelser, som træffes af forvaltningen, som sager, der forelægges det politiske niveau til afgørelse.

Herudover kan jeg henvise til det almindelige tilsyn med kommunerne, som foregår inden for rammerne af den kommunale styrelseslov med de deri indeholdte virkemidler til at sikre en lovlig administration. Hertil kommer ombuds-

mandsinstitutionen, klageregler og domstolsprøvelse.

Spørgsmål 14:

Ministeren bedes redegøre for, hvordan ministeren vil holde øje med, at den faglige kvalitet ikke forringes? Hvordan vil ministeren evaluere om kvalitetsstyringsordningen lever op til det ønskede?

Svar:

Som nævnt i svaret på spørgsmål 8 skal Kvalitetsstyringsudvalget aflevere sin rapport med udvalgets anbefalinger inden udgangen af maj måned.

Jeg kan derfor ikke for nærværende udtale mig om, hvad en kvalitetsstyringsordning kan bidrage med - endsige om og i givet fald hvordan man kunne foretage evalueringer.

Spørgsmål 15:

Hvordan kan regionsrådene spille en aktiv rolle som konfliktmægler, når man samtidig fratager regionerne deres faglige ekspertise?

Svar:

Regionerne har i miljømålsloven fået til opgave at være mægler og koordinator.

Der kan opstå den situation, at kommunale handleplaner enten ikke stemmer overens eller modarbejder hinanden i måden at håndtere de udpegede problemer på og til at nå de opstillede mål for et bestemt opland.

Der er derfor indsat en bestemmelse i lovforlaget om, at et forslag til en kommunal handleplan ikke kan vedtages, såfremt en berørt kommunalbestyrelse fremkommer med indsigelse mod planen.

Vedkommende kommunalbestyrelser kan vælge at fremlægge konflikten for en neutral part - nemlig regionsrådet - der i miljømålsloven er udpeget som mægler.

Rollen som mægler forventes udfyldt med generelle kompetencer inden for mediation. Heri ligger, at regionsrådet ikke behøver kendskab til det faglige grundlag for konflikten.

Såfremt der ikke opnås enighed, skal regionsrådet neutralt fremlægge spørgsmålene for miljøministeren, der dernæst træffer afgørelse.

Rollen som koordinator forventes udfyldt ved, at miljøministeren i forbindelse med høring af udkast til vandplan sender høringsbemærkninger fra kommunerne i regionen til regionsrådet. Dette kan bidrage til enten at løse en uenighed mellem kommunalbestyrelserne eller bidrage til en større klarhed over kommunernes holdninger og begrundelser.

Spørgsmål 16:

Vil ministeren benytte sine mange nye beføjelser i forslaget til miljølov efter et sæt synlige og bindende retningslinier, eller vil der blive tale om skøn fra sag til sag?

Svar:

Jeg agter at udarbejde et sæt synlige og bindende retningslinier for arbejdet med de statslige vandplaner. Disse retningslinier vil i vidt omfang være en udmøntning af vandrammedirektivet og dets mere tekniske bilag. Endvidere agter jeg at udstede en bekendtgørelse, der fastlægger rammen for de kommunale handleplaner for vand og Natura 2000.

Spørgsmål 24:

Hvordan vil miljøministeren koordinere de kommunale handleplaner, så summen af handleplanerne sikrer, at miljømålene opnås – eksempelvis i forhold til belastningen af Limfjorden?

Svar:

Der er vandområder i Danmark som f.eks. Limfjorden, der berører flere kommuner. Jeg vil arbejde for, at de statslige vandplaner kommer til at udgøre en klar og veldefineret ramme for kommunerne at udarbejde deres handlingsplaner efter, således at der sikres et tilstrækkeligt samspil mellem de kommunale handleplaner i vandområder, som omfatter flere kommuner. Endvidere har miljøministeren efter bestemmelserne i lovforslagets § 31e og § 46e mulighed for at fremsætte indsigelse mod et forslag til kommunal handleplan begrundet i varetagelse af statslige interesser eller opfyldelse af internationale forpligtigelser.